

2000 frtot is a magyar sójövedelemből utalványozták. A Rákóczy-féle harcokban azonban a sójövedelem nagyon megesappant s Tüzes Gábor 1706-ig mindössze csak 2700 frtot kapott. A hátralék 5300 frtra rugott. Ez összeg kifizetéséért 1706-ban az udvari kamarához folyamodott. Folyamodásában elmondja, hogy I. Lipót közbenjárására 1701-ben címzetes püspökséget (Corducensis) kapott s apostoli vicariussá lett. Megélni azonban nem tud, mivel a magyar háború miatt fizetését, az évi 2000 frtot nem kapja. Pedig ő mindég kész a szolgálatra s az udvari kamara bármikor igénybe veheti csekély tehetségeit. Kéri hát a hátralék kifizetését, hogy tisztességesen megélhessen s hogy a pápai bullák költségeit kifizethesse.

I. József az udvari kamarának 1707. január 23-án kelt felterjesztésére e szavakat írta: „Es soll dem Supplicanten die Pension conferiert werden. Josephus“! E határozatnak csak annyi eredménye volt, hogy 1707. május 28-án fölszentelése költségeire 300 frtot utalványoztak, pedig már 6500 frt járt volna neki. Így állván a dolog, Gabriel Gautieri újra az udvari kamarához fordult. Folyamodásában elmondja, hogy kölcsönökből kénytelen élni s hogy a hitelezői hihetetlenül zaklatják („ingentes molestias patiar a creditoribus“). Mivel Bécsben nem képes magát tovább fentartani, kényszerűségből elfogadta a neki felajánlott neustadti generalis vicariatus-t. Ezentúl hát itt fog élni, hogy legalább mindennapi kenyere meglegyen. Kérve kéri az udvari kamara elnökét, hogy legalább a jövőben rendesen fizessék évi járadékát! (Levele Starhenberg kamarai elnökhöz.)

(Köz. pénz. levált. Hungarica, 14,777. fasc. 1707. decz. 13.)

Dr. Takáts Sándor.

Kémbánya Borostyánkő-n a XVI. században. Az 1566. évben jelentik az udvari kamarának, hogy Borostyánkő bányáiban sok ként termelnek s most is több mint 100 mázsa van készletben. Mivel a ként eddig jobbra külföldről hozatták s mivel az jóval többbe került, mint a külföldi, az udvari kamara jónak látta, hogy innét lássák el kénnel a bécsi és a neustadti Zeughausokat. E célból először is egy igen ügyes bányászt küldtek Borostyánkőre, hogy az ottani kémbányát megvizsgálja. A kiküldött bányász azt találta, hogy a kén kitünő minőségű s hogy évenként 2—300 mázsát könnyen lehet termelni. A kén mázsáját Borostyánkőn ekkor 3 frton vesztegették. Így állván a dolog, az udvari kamara 1566. február havában szerződést kötött Kunigsberger Jánossal, hogy ő saját szekerein 4 rajnai forinton szállítja a kén mázsáját Neustadtba.

(Köz. pénz. levált. Österr. 16,710. fasc.)

Dr. T. S.

Malomkő-kivitel a XVI. században. Sárospatak mellett igen jó minőségű malomköveket készítettek, melyeknek úgy itthon, mint külföldön nagy kelendősége volt. Nem tudjuk, mi okból, de Rueber és hadnagya 1578-ban a malomkő-szállítványokat nem bocsátották át a Tiszán. Mivel a malomkő készítői és szállítói a hatalmas Dobó Ferencz alattvalói voltak, ehhez